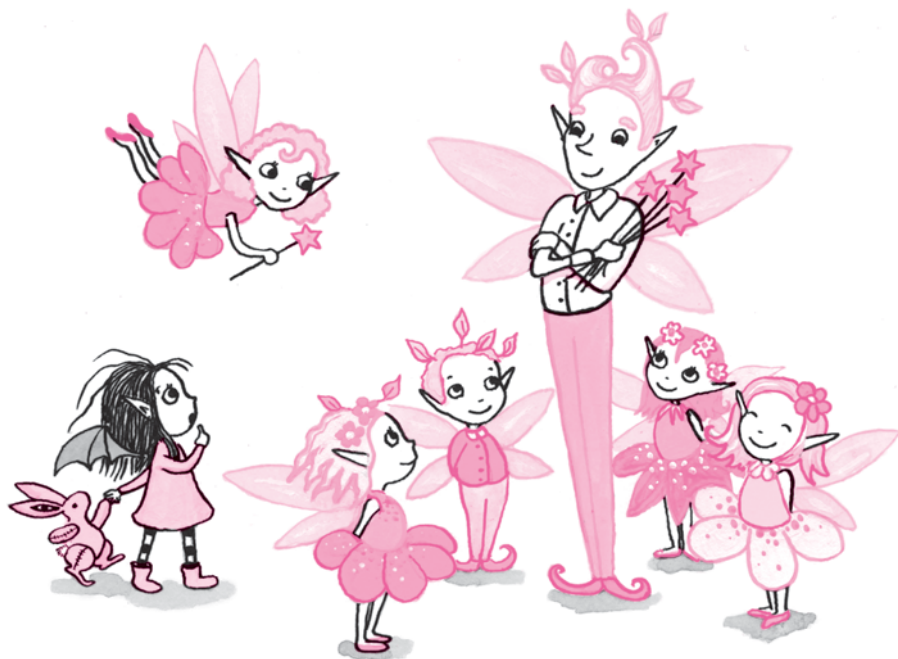

Stála jsem před školou a držela
Růžového Králíčka za packu. Potřeboval se
mě držet, protože všechno bylo tak nové
a on měl trochu strach.

Pan učitel se představil jako monsieur
Grapefruit. Jeho růžové vlasy vypadaly jako
poleva na vílím dortíku.

„Dobré ráno, třído,“ pozdravil nás.
„Dnes se naučíme, jak zacházet
s kouzelnou hůlkou!“

Vždycky jsem toužila po
vlastní hůlce. Najednou mi
bylo jasné, že vílí škola je
místo pro mě! Kdo by
nechtěl mít třpytivou
hůlku, která umí plnit
všechna přání?

„Vyčarujeme si báječné věci,“ řekl
monsieur Grapefruit. „Stačí jen zamávat
hůlkou a v duchu si je *představit!* Mělo by
vám to jít samo.“

Všem rozdál po jedné blyštivé
stříbrné hůlce.